

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1947-1948.

SÉANCE DU 22 JUIN 1948.

Proposition de loi accordant un moratoire
à l'hôtellerie saisonnière.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Il faudrait être aveugle pour ne pas apercevoir la crise dans laquelle les circonstances économiques et politiques actuelles sont en voie de plonger l'hôtellerie saisonnière.

En se redressant dès la fin des hostilités cette branche de notre industrie nationale a favorisé, au profit du pays entier, l'apport de ces exportations invisibles que constituent les dépenses faites chez nous par les nationaux des pays étrangers. Nul n'ignore ce que cet apport signifie au point de vue de l'équilibre de notre balance des comptes.

Mais cet effort ne s'est pas accompli sans de très grands sacrifices. A l'exception de quelques privilégiés qui, au cours de l'occupation et immédiatement après, ont hébergé des troupes allemandes, anglaises, américaines ou belges, les hôteliers du littoral et des autres régions touristiques, ont souffert durant cinq années d'une inaction quasi complète. Nombre d'entre eux furent atteints par les destructions de la guerre et, le long du littoral, tous ou presque tous, se sont vu dépouiller par le pouvoir occupant, du mobilier qui constitue leur principal instrument d'exploitation.

Sans aucune aide des pouvoirs publics, grâce à des capitaux empruntés et à prix d'or, peut-on dire, l'hôtellerie saisonnière, faisant preuve d'un courage et d'un esprit d'entreprise admirables, a pansé ses blessures et restauré ses ruines.

Cet effort représente pour elle des charges accablantes d'intérêts dont elle ne sera dégagée dans une certaine mesure que lorsque les premières tranches des dommages de guerre qui lui reviennent, seront payées. D'autre part, les charges normales d'exploitation de cette branche d'industrie sont énormes et

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1947-1948.

VERGADERING VAN 22 JUNI 1948.

Wetsvoorstel tot verlening van een moratorium
aan het seizoen-tijdelijk hotelbedrijf.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Men zou ziende blind moeten zijn om de crisis niet te ontwaren waarin de tegenwoordige economische en politieke omstandigheden op weg zijn, het seizoen-tijdelijk hotelbedrijf te storten.

Door haar heropleving, dadelijk na het stopzetten van de vijandelijkheden, heeft deze tak van ons nationaal bedrijfsleven, ten voordele van het ganse land, de inbreng begunstigd van die onzichtbare exporten welke gevormd worden door het verkeer, bij ons, van aanhorigen van vreemde landen. Het is niemand onbekend wat die toevoer van deviezen uit het oogpunt van het evenwicht van onze handelsbalans betekent.

Maar deze krachtsinpanning ging niet zonder grote offers. Met uitzondering van enkele bevoorrechte personen die in de loop van de bezetting en onmiddellijk daarna aan Duitse, Engelse, Amerikaanse of Belgische troepen kwartier gegeven hebben, zijn de hoteliers aan de kust en in de andere toeristische gewesten gedurende vijf jaren bijna volledig onbedrijfsgeween. Velen onder hen werden door de oorlogsverwoestingen getroffen en langs de kust werden allen of haast allen door de bezetter beroofd van het meubilair dat hun voornaamste bedrijfswerktuig vormt.

Zonder enige hulp vanwege de openbare machten, dank zij, tegen goudprijs, mag wel gezegd worden, te leen genomen kapitalen, heeft het seizoen-tijdelijk hotelbedrijf, daarin blijk gevend van bewonderenswaardige moed en ondernemingsgeest, zijn wonden geheeld en zijn puinen hersteld.

Deze inspanning vertegenwoordigt voor dit bedrijf zwaardrukkende interestlasten waarvan het zich slechts in een zekere mate zal kunnen vrijmaken wanneer de eerste schijven van de oorlogsschade die het te goed heeft zullen uitbetaald worden. Aan de andere kant zijn de normale exploitatielasten van deze be-

elles doivent être exposées coûte que coûte à une époque où il est impossible de supputer le rendement de la saison à venir.

C'est à l'aide des bénéfices réalisés durant une période très courte que ces charges doivent être amorties.

Lorsque, dans une économie libre, la spéculation inhérente à cette branche d'activité commerciale, ne doit tenir compte que de prévisions normales, telles que les aléas du mauvais temps, la situation économique ou politique générale, le rendement possible de la propagande et de la publicité, le fonctionnement de l'hôtellerie est sain et son existence n'est pas en danger.

Il en est autrement au cas où des mesures de réglementation viennent troubler le jeu de ces prévisions. La décision radicale par laquelle le Gouvernement Britannique a interdit à ses nationaux les voyages en Belgique, la création de « francs touristes » par lesquels les séjours en France sont favorisés ont rendu littéralement impossible toute exploitation hôtelière lucrative au cours de la saison qui vient. Elles menacent d'anéantissement le redressement admirable de notre hôtellerie saisonnière et consomme la ruine de ceux qui ont eu le courage de donner le signal de notre relèvement national. Il est juste que, dans pareille situation, des mesures exceptionnelles soient prises en vue de limiter le désastre qui s'annonce et de prévenir la disparition d'une branche d'activité dont notre économie nationale ne pourrait se passer sans déchoir.

C'est dans cet esprit que les signataires de la présente proposition de loi ont emprunté à la loi du 24 juillet 1939 sur les citoyens rappelés sous les armes les deux premières dispositions qu'ils soumettent aux suffrages du Parlement. Ces dispositions comportent en somme un moratoire dont l'effet serait d'éviter l'avalanche de faillites qui, la saison expirée, menace de s'abattre dans les régions balnéaires et touristiques. La troisième disposition, plus importante encore que les précédentes, tend à permettre aux tribunaux de commerce d'accorder des termes et délais même en matière de lettres de change acceptées.

Bien que pareilles mesures ne soient pas recommandables en principe, elles s'imposent de toute urgence dans les circonstances actuelles, si l'on veut éviter un désastre susceptible d'anéantir un élément important de notre patrimoine national.

R. ANCOT.

drijfstak zeer groot en zij moeten tot elke prijs bestreden worden in een tijd waarin het onmogelijk is het rendement van het aanstaande seizoen te ramen.

Met behulp van de gedurende een zeer kort tijdperk geboekte winsten moeten die lasten betaald worden.

Wanneer, in een vrije economie, de aan deze tak van handelsbedrijvigheid inherente speculering slechts met normale vooruitzichten rekening moet houden, als daar zijn de onzekere weersgesteldheid, de algemene economische of politieke toestand, de mogelijke rendering van de propaganda en de reclame, werkt het hotelbedrijf op gezonde en vaste grond en wordt zijn bestaan niet bedreigd.

Anders is het gesteld wanneer reglementeringen die vooruitzichten komen vertroebelen. De radicale beslissing waarbij de Britse Regering aan haar onderhorigen de reizen naar België heeft verboden, het tot stand brengen van « touristenfrancs » waardoor het verblijf in Frankrijk wordt bevorderd, hebben elke winstgevende exploitatie op het gebied van het hotelbedrijf letterlijk onmogelijk gemaakt tijdens het komende seizoen. Zij bedreigen met totaal verval, de bewonderenswaardige heropleving van ons seizoentijdelijk hotelbedrijf en voltooiën de ondergang van hen, die de moed gehad hebben het teken te geven tot onze nationale wederopbeuring. Het is billijk dat, in een dergelijke toestand, uitzonderingsmaatregelen getroffen worden ten einde het nakend onheil in te dammen en de verdwijning te voorkomen van een bedrijfstak die onze nationale economie niet zou kunnen missen zonder te vervallen.

Het is in die geest dat de ondertekenaars van dit wetsvoorstel de eerste twee bepalingen die zij aan de beraadslagingen van het Parlement onderwerpen, ontleend hebben aan de wet van 24 Juli 1939 op de onder de wapens teruggeroepen burgers. Deze bepalingen bevatten eigenlijk een moratorium waarvan de uitwerking zou zijn een massa faillissementen te vermijden die, na afloop van het seizoen, dreigen neer te storten over de bad- en toeristische streken. De derde bepaling, die nog belangrijker is dan de twee vorige, strekt er toe aan de handelsrechtbanken toe te laten termijnen en uitstel te verlenen zelfs in zake geaccepteerde wisselbrieven.

Hoewel dergelijke maatregelen principieel niet aan te raden zijn, zijn zij in de huidige omstandigheden dringend geboden, zo men een ramp wil vermijden die een belangrijk bestanddeel van ons nationaal patrimonium kan vernietigen.

**Proposition de loi accordant un moratoire
à l'hôtellerie saisonnière.****ARTICLE PREMIER.**

Sont suspendus, en faveur des hôteliers, restaurateurs et cafetiers, de nationalité belge, dont le négoce à un caractère saisonnier au sens de l'arrêté royal du 15 juin 1937, depuis le jour de la publication de la présente loi jusqu'au 1er octobre 1949, en matière civile, commerciale, fiscale et administrative, tous délais leur impartis et toutes voies d'exécution dirigées contre eux.

ART. 2.

Durant la même période les protêts leur notifiés ne sont pas portés au tableau prévu à l'article 443 du Livre III, Titre I du Code de Commerce.

ART. 3.

Par dérogation à l'article 48 de la loi du 20 mars 1872 (Titre VIII du Livre I du Code de Commerce), les juges peuvent, durant la même période, accorder aux personnes désignées à l'article premier des délais pour le paiement d'une lettre de change, dans les conditions énoncées à l'article premier de la loi du 30 juillet 1938 (art. 1244 Nouveau du Code Civil).

R. ANCOT.

**Wetsvoorstel tot verlening van een moratorium
aan het seizoenstijdelijk hotelbedrijf.****EERSTE ARTIKEL.**

Ten behoeve van de hotel-, restauratie- en caféhouders van Belgische nationaliteit, wier bedrijf een seizoenstijdelijk karakter heeft in de zin van het koninklijk besluit van 15 Juni 1937, worden geschorst, met ingang van de dag der bekendmaking van deze wet en tot 1 October 1949, alle in burgerlijke, commerciële, fiscale en administratieve zaken hun toegestane termijnen en tegen hen gerichte rechtsmiddelen tot tenuitvoerlegging.

ART. 2.

Gedurende hetzelfde tijdvak worden de hun betekende protesten niet ingeschreven op de tabel, die bij artikel 443 van Boek III, Titel I, van het Wetboek van Koophandel voorzien is.

ART. 3.

Bij afwijking van artikel 48 der wet van 20 Maart 1872 (Titel VIII van Boek I van het Wetboek van Koophandel), kunnen de rechters gedurende hetzelfde tijdvak van de bij artikel 1 bedoelde personen uitsteltermijnen toestaan voor de betaling van een wisselbrief, onder de voorwaarden gesteld bij artikel 1 der wet van 30 Juli 1938 (Nieuw art. 1244 van het Burgerlijk Wetboek).

SÉNAT DE BELGIQUE**BELGISCHE SENAAAT**

SESSION DE 1947-1948.

ZITTING 1947-1948.

SÉANCE DU 22 JUIN 1948

VERGADERING VAN 22 JUNI 1948

Proposition de loi accordant un moratoire
à l'hôtellerie saisonnière.

Wetsvoorstel tot verlening van een morato-
rium aan het seizoen-tijdelijk hotelbedrijf.

ADDENDUM.

ADDENDUM.

Page 3, *in fine*, ajouter les noms de :

MM. J. VAN BUGGENHOUT.
J. CLAYS.
G. NEELS.
H. DE GROOTE.
L. HUART.

Bladzijde 3, Franse tekst, *in fine*, toe te voegen, de
namen van :

de hh. J. VAN BUGGENHOUT.
J. CLAYS.
G. NEELS.
H. DE GROOTE.
L. HUART.